

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 30 grudnia 2021 r.

WRP-IV.862.1.2.2021.AN

**Pani
Małgorzata Bombalicka
Dyrektor
Powiatowego Urzędu Pracy
w Płocku
ul. Kostrogaj 1
09-400 Płock**

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 112, w związku z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1409 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o promocji, w okresie 17 – 31 marca 2021 r. inspektorzy Wydziału Rynku Pracy w Delegaturze – Placówce Zamiejscowej w Płocku Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie przeprowadzili kontrolę problemową w Powiatowym Urzędzie Pracy w Płocku. Przedmiotem kontroli był sposób prowadzenia postępowań administracyjnych i wydawania decyzji w trybie art. 151 i 155 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735) zwanego dalej k.p.a. Kontrolą objęto okres od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2020 r.

Niniejszym przekazuję Pani wystąpienie pokontrolne.

W 2020 r. w Powiatowym Urzędzie Pracy w Płocku wydano w kontrolowanych trybach łącznie 122 decyzje administracyjne, w tym 115 decyzji z zastosowaniem trybu art. 151 k.p.a. oraz 7 decyzji z zastosowaniem trybu art. 155 k.p.a. Kontroli poddano losowo wybrane akta dotyczące 35 decyzji wydanych w trybie art. 151 k.p.a. oraz 7 decyzji w trybie art. 155 k.p.a.

Skontrolowane decyzje wydane w trybie art. 151 k.p.a. zostały wydane w wyniku wznowienia postępowania z urzędu, w sprawach zakończonych decyzjami ostatecznymi. W 34 postępowaniach zaistniały przesłanki wskazane w art. 145 §1 pkt 5 k.p.a., tj. wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznane organowi, który wydał decyzję oraz zgromadzono odpowiednie dowody potwierdzające zaistnienie przesłanek do wznowienia postępowania wynikających z art. 145 § 1

pkt 5 k.p.a. dające podstawę do zmiany decyzji. W jednej sprawie - pani XXXXXXX XXXXX (nr bezrobotnego XXXXX/XXXX) - wznowienie postępowania nastąpiło w sprawie utraty statusu osoby bezrobotnej na okres 120 dni z uwagi na pierwsze niestawiennictwo mimo, że wcześniej osoba bezrobotna utraciła już status w oparciu o art. 33 ust. 4 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej ustawą o promocji, w innym powiatowym urzędzie pracy. Organ, mimo dostępu do informacji zamieszczanych w Aplikacji Centralnej udostępnionej przez ministra właściwego do spraw pracy i posiadania wiedzy o wcześniejszych rejestracjach w innym organie zatrudnienia, nie przeprowadził postępowania dowodowego w zakresie historii utrat przez bezrobotną statusów z powodu niestawiennictwa w innym urzędzie pracy, co skutkowało wydaniem wadliwej decyzji. Jednocześnie w orzecznictwie sądowoadministracyjnym ugruntowany jest pogląd, że wadliwe przeprowadzenie postępowania dowodowego mające istotny wpływ na rozstrzygnięcie, jest przesłanką stwierdzenia nieważności decyzji (por. wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2017 r. I OSK 1738/15, z 13 września 2007 r., II OSK 1212/06). A zatem w sprawie zastosowanie winna mieć procedura stwierdzenia nieważności decyzji, nie zaś wznowienia postępowania, gdyż decyzja wydana została bez przeprowadzenia niezbędnego dla istoty sprawy postępowania dowodowego, co miało z kolei wpływ na podstawę prawną wydanej decyzji, a tym samym orzeczenie.

We wszystkich skontrolowanych sprawach Powiatowy Urząd Pracy w Płocku zawiadamiał o wszczęciu postępowania w sprawie wznowienia postępowania w oparciu o art. 61 § 4 k.p.a. i informował, że zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a. strona ma możliwość wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Następnie urząd pracy wydawał postanowienia o wznowieniu postępowania, które były odbierane osobiście przez strony w siedzibie urzędu pracy lub doręczanie następowało za pośrednictwem operatora pocztowego za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Zgodnie natomiast z art. 149 k.p.a., wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia. Postanowienie stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy. Jest to jedyny przepis określający formę podjęcia postępowania jednego z nadzwyczajnych trybów wzruszania decyzji administracyjnych, a więc jest przepisem szczególnym w stosunku do treści art. 61 § 4 k.p.a, zgodnie z którym organ ma obowiązek zawiadomić stronę o wszczęciu postępowania z urzędu. W przedmiotowej sprawie organ wszczął postępowanie, które zakończyło się wydaniem postanowienia o wznowieniu postępowania, a więc w zakresie, który nie był sprawą administracyjną w rozumieniu przepisów

Kodeksu postępowania administracyjnego. Procedura administracyjna nie przewiduje konstrukcji zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie wznowienia postępowania.

W przypadku 4 decyzji stwierdzono wydawanie decyzji na podstawie art. 145 § 1 pkt 5, art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a. w sytuacji, gdy od dnia doręczenia decyzji upłynęło 5 lat i zastosowanie powinien mieć art. 151 § 2 k.p.a., w związku z art. 145 § 1 pkt 5 i art. 146 § 1 k.p.a., przy czym wskazać należy, że orzeczenia decyzji były prawidłowe, a ich uzasadnienia faktyczne i prawne odnosiły się do prawidłowych podstaw prawnych. W jednym przypadku stwierdzono, że wznowienie postępowania nastąpiło dopiero postanowieniem z 28.02.2020 r., w oparciu o dokument, który wpłynął do Powiatowego Urzędu Pracy w Płocku w dniu 28.08.2015 r.

Podczas czynności kontrolnych ustalono, że w żadnej z 7 skontrolowanych decyzji wydanych na podstawie art. 155 k.p.a. przepis wskazany jako podstawa decyzji administracyjnej nie został zastosowany prawidłowo. W 6 przypadkach tryb określony w art. 155 k.p.a. zastosowano do decyzji nieostatecznych, a w jednym przypadku decyzja o zmianie została wydana po uprawomocnieniu się decyzji zmienianej, w oparciu o podanie złożone przed jej uprawomocnieniem się. W decyzjach wydanych na podstawie art. 155 k.p.a. nie został wykazany jeden z podstawowych elementów niezbędnych do wydania decyzji w tym trybie, a mianowicie interes społeczny lub słuszny interes strony. Ponadto organ kontrolowany orzekał w trybie art. 155 k.p.a. na podstawie dokumentów, które nie stanowiły materiału dowodowego w postępowaniu pierwotnym, a więc orzekał w innym stanie faktycznym i dokonywał ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy. Podkreślić należy, że decyzje wydane w trybie art. 155 k.p.a. nie mają mocy wstecznej, jak decyzje wydawane na podstawie art. 151 k.p.a., i wywołują skutki prawne dopiero od dnia ich wydania.

W jednej sprawie pana XXXXXXXXXX XXXXXXXXXX (nr bezrobotnego XXXXXXXX/XXXX) Starosta Płocki, na podstawie art. 155 k.p.a., uchylił swoją nieostateczną decyzję administracyjną w oparciu o pismo „Uzupełnienie załączników do wniosku o dokonanie rejestracji jako osoba bezrobotna lub poszukująca pracy”, w którym bezrobotny informuje jedynie, że przesyła brakujące drugie strony świadectw pracy mimo, że przepis art. 155 k.p.a. obligatoryjnie wymaga zgody strony na dokonanie zmiany decyzji. Natomiast w sprawie pana XXXXXX XXXXXXXXXXXX (nr bezrobotnego XXXXX/XXX), zmiana decyzji nastąpiła jedynie w oparciu o skan prośby o zwiększenie zasiłku opatrzony własnoręcznym podpisem, brak jest oryginału pisma w aktach sprawy. W pozostałych przypadkach bezrobotni występowali z wnioskiem o zwiększenie zasiłku dla bezrobotnych. W sytuacji kiedy organ zdecyduje o uchyleniu lub zmianie decyzji na podstawie art. 155 k.p.a., każdorazowo winien dysponować jednoznaczną pisemną zgodą strony na uchylenie lub

zmianę tej decyzji w danym trybie. Decyzje o zwiększeniu wysokości zasiłku wydawane były w oparciu o art. 155 k.p.a. w związku z art. art. 71 ust. 6 ustawy o promocji, zgodnie z którym w przypadku udokumentowania przez bezrobotnego okresu uprawniającego do zasiłku po upływie 7 dni od dnia zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy, jednak w okresie posiadania statusu bezrobotnego, prawo do zasiłku przysługuje od dnia udokumentowania tego prawa na okres, o którym mowa w art. 73 ust. 1. Przepis art. 71 ust. 6 ustawy o promocji stanowi zatem samoistną podstawę przyznania prawa do zasiłku od dnia udokumentowania i nie ma zastosowania w sprawach zmiany wysokości lub wydłużenia okresu prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

Poddane kontroli decyzje wydane w trybie art. 151 i 155 k.p.a. zawierały prawidłowe oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony, pouczenie o prawie i terminie wniesienia odwołania, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska pracownika upoważnionego do wydania decyzji administracyjnych. Decyzje wydawane w kontrolowanych trybach zawierały uzasadnienia spełniające wymogi art. 107 k.p.a. Decyzje były odbierane osobiście przez strony lub doręczenie następowało za pośrednictwem operatora pocztowego za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

Przedstawiając dokonane w trakcie kontroli ustalenia informuję Panią Dyrektor, że Wojewoda Mazowiecki ocenił pozytywnie z nieprawidłowościami sposób realizacji zadań związanych z prowadzeniem postępowań i wydawaniem przez powiatowy urząd pracy decyzji w trybie art. 151 Kodeksu postępowania administracyjnego, natomiast negatywnie ocenia sposób realizacji zadań związanych z prowadzeniem postępowań i wydawaniem przez powiatowy urząd pracy decyzji w trybie art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego. W związku z powyższym zobowiązuję Panią Dyrektor do podjęcia następujących działań:

1. Stosować art. 155 k.p.a. tylko do decyzji ostatecznych, na mocy których strony nabyły prawa, jeżeli przemawia za tym słuszny interes społeczny lub słuszny interes strony, po stwierdzeniu braku podstaw do wydania decyzji w innym trybie.
2. Wykazywać interes społeczny lub słuszny interes strony w decyzjach wydawanych w trybie art. 155 k.p.a.
3. Wzywać na podstawie art. 64 § 2 k.p.a. do uzupełnienia braków formalnych tj. sprecyzowania żądania zawartego w piśmie przed jego rozpatrzeniem oraz do uzupełnienia złożenia własnoręcznego podpisu na złożonym przez Stronę piśmie bądź w przypadku pism składanych elektronicznie do opatrzenia ich kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, lub uwierzytelniane w sposób zapewniający

możliwość potwierdzenia pochodzenia i integralności weryfikowanych danych w postaci elektronicznej.

4. Wznawiać postępowania zgodnie z procedurą określoną w art. 149 kpa.
5. Wskazywać w podstawie prawnej art. 151 § 2 k.p.a. w sytuacji, kiedy od dnia doręczenia decyzji upłynęło 5 lat.
6. Przekazywać do organu II instancji decyzje wydane wadliwie w wyniku błędu pracownika, w celu stwierdzenia nieważności decyzji.
7. Wznawiać postępowanie bez zbędnej zwłoki po wyjściu na jaw istotnych dla sprawy nowych okoliczności faktycznych lub nowych dowodów istniejących w dniu wydania decyzji, nieznanymi organowi, który wydał decyzję.

Zgodnie z art. 113 ust. 2 ustawy z dnia z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, kontrolowana jednostka może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zaleceń pokontrolnych, zgłosić do nich zastrzeżenia do Wojewody Mazowieckiego za pośrednictwem Wydziału Rynku Pracy Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie. W przypadku nieuwzględnienia przez Wojewodę Mazowieckiego zastrzeżeń, jednostka kontrolowana w terminie 30 dni obowiązana jest do powiadomienia Wydział Rynku Pracy Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie o realizacji zaleceń. W przypadku uwzględnienia przez Wojewodę Mazowieckiego zastrzeżeń jednostka kontrolowana w terminie 30 dni jest obowiązana do powiadomienia Wydział Rynku Pracy Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie o realizacji zaleceń, z uwzględnieniem zmian wynikających z zastrzeżeń.

z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

Agnieszka Drwal
Zastępca Dyrektora
Wydziału Rynku Pracy

/

Otrzymują:

1. Powiatowy Urząd Pracy w Płocku
2. Starosta Płocki
3. Aa.